

Bombát küldtek önmaguknak az ébredők.

A Szege budapesti tudósítója jelenti az éjszakai órákban: Az Ébredők egyesületének igazgatósága ma este 6 órakor Eckhardt Tibor elnöklésével ülést tartott s ugyanezen időben egy ismeretlen fiatalember egy német nyeles kézigrándtot helyezett el az Ébredők központi székházának kapualjában. A fiatalember 6 óra előtt néhány perccel lépett be a kapun és közvetlenül a kapu mellett álló hordó mögé egy csomagot akart elhelyezni. Ezt meglátta az előcsarnokban tartózkodó Gilbertus Vendelné, az ÉME tejesasszonya és megkérdezte, mit csinál.

— Az igazgató urat keresem, volt a válasz.

Az asszony erre felvilágosította, hogy az emeleti szobájában tartózkodik, mire a fiatalember a csomagot a ruhatári asztalra helyezte, majd megindult a lépcső felé, de a félemeletről visszafordult és kisietett a kapun. Gilbertusné megnézte a csomagot s abban papirosok

között egy nyeles kézigrándtot volt. Azonnal felhármázta a házbelleket, de mire az emeletről a földszintre értek az ÉME éppen ülésező tagjai, a fiatalembernek nyoma veszett.

Azonnal jelentést tettek a rendőrségnek, ahonnan még az este bizottság szállott ki és a kézigrándtot magával vitte. Az ÉME vezetősége részéről azt a felvilágosítást adták a rendőrségnek, hogy egy körülbelül 165 cm. magas, zsidós kinézetű, 23 évesnek látszó fiatalember lopta be a bombát az ébredők székházába.

A rendőrség minden irányban kiterjesztette a nyomozást. Egyes rendőri körökben az a feltevés, hogy a fiatalember a statárium miatt szabadulni akart a bombától, egy másik illetékes helyen pedig azt mondják a bombával kapcsolatban, hogy ez nem más, mint a másfél év előtt egyszer már megkísérelt hasonló önbomba-küldés.

Omladozik a belvárosi templom.

(A Szege tudósítójától.) Vasárnap délelőtt majdnem pánik tört ki a félig lebontott belvárosi templom mise-hallgató közönsége előtt. Az történt, hogy mise közben a templom mennyezetéről egy jókora vakolatdarab hatalmas robajjal lehullt a földre. A vakolatomlás helyén nem tartózkodott senki és így szerencsétlenség nem történt, de a templom közönségének áhitatát a robaj még is megzavarta. Többen, a féltékenyek azonnal eltávoztak a templomból, mert attól féltek, hogy a templom megrepedezett mennyezetéről folytatódik a vakolathullás. Ennek a föltetésnek egészen komoly volt az alapja, mert a tél folyamán nem a vasárnapi kellemetlenség volt az első eset. Többek között karácsony éjszakáján, az éjféli mise alkalmával is lehullt a mennyezetről egy kisebb vakolatdarab, közvetlenül a baloldali bejárat mellett. Kárt akkor sem tett senkiben, csak az ottállókat szórta tele malterporral.

A belvárosi templom omladozása ügyében érdeklődünk Berzenczey Domokos műszaki fő-

tanácsosnál, a város mérnöki hivatalának vezetőjénél, aki a vasárnapi vakolathullásról még nem kapott értesítést. Elmondotta egyébként, hogy a vakolathullást valószínűleg a mennyezet átázása okozta. Véleménye szerint a templom nem életveszélyes és így sürgős intézkedésre nincs szükség.

A polgármesternél is szóváltottuk az ügyet. Utasította is a mérnökséget, hogy tartson a belvárosi templomban sürgősen műszaki vizsgálatot és amennyiben a templom közönségét komoly veszedelem fenyegeti, annak elhárítására tegye meg a szükséges intézkedéseket.

— Nagyobb költségpazarlás nem lenne indokolt — mondotta a polgármester —, hiszen az öreg templomot még ebben az évben lebontatjuk, ha annyira halad majd a fogadalmi templom építése, hogy ott is lehet istentiszteletet tartani. Megvizsgáltatom a templom mennyezetét és ha a meglévő vakolat is leválófélben van, azt — még mielőtt magától lehullana — leveretjük.

Az Alföldi Brigád és a Kettős Kereszt Vészsövetsége.

(A Szege tudósítójától.) A másodszor is nagy apparátussal megindított és jelentős eredményeket elért rendőri nyomozás a csongrádi bombamerénylet, illetve az Alföldi Brigád ügyében a pénteki nap folyamán már teljesen befejeződött. Délelőtt teljesen elkészültek a most már végleges jegyzőkönyvek, amelyek fellelik a másodszor megindított nyomozás minden anyagát. Ezeket a minden részletet tisztázó és kimerítő jelentéseket és jegyzőkönyveket dr. Diószeghy János miniszteri tanácsos szombaton reggel magával viszi, hogy most már a telefon-jelentések után írásban is beszámoljon a nyomozás szenzációkat tartalmazó eredményeiről a belügyminiszternek. A Szege munkatársa egyébként a nyomozásról a következő igen érdekes újabb részleteket állapította meg:

Dr. Wéber Árpád rendőrkapitány — akinek nevéhez fűződik a nyomozás minden eredménye: az Alföldi Brigád ügyének teljes tisztázása, illetőleg a Héjjas-féle katonai diktatura leleplezése — Posztós Mihály detektívfelügyelővel és a belügyminisztérium részéről kiküldött dr. Rutkay Ödön miniszteri titkárral és Glaser Elemér rendőrfogalmazóval együtt hétfőn reggel utaztak ki Csongrádra, hogy kihallgatásokat és házkutatásokat eszközöljen. Az őrizetbe vett Sági Jánoson kívül kihallgatták Lehrer Alfréd gyógyszerészt, Kaszaniczky Ödön városi írnokot, Dózsa Mihály állampénztári tisztviselőt, Blázsik Gyula állami tanítót, Egri Elemért, Szőke Pált, Burger József csendőrtisztihelyettesét és Mátéfi Lajost. Ezeknek lakásán természetesen házkutatásokat is eszközöltek, amely alkalommal igen fontos nyomra vezető iratokat és okmányokat találtak, Piroksa János lakásán pedig, mint ismeretes, egy tojásgrándtot is találtak.

Száz ember...

Kiderítették a rendőrtisztviselők, hogy Csongrádon az ébredők nemzetvédelmi osztagaiba, majd később az Alföldi Brigádba mindössze száz—százhusz embert tudtak beszervezni. A

brigádnak először Dózsa Mihály volt a parancsnoka, majd később az állampénztári tisztviselő lemondott tisztségéről és Blázsik Gyula állami tanító vette át a parancsnokságot.

A társaság hetenkint jött össze különböző helyeken, amelyeket alkalmakkor a parancsokat osztottak ki, amelyeket Kiss Jenő Gábor küldött át Szentéről egy külön futárral. Az összejeveteleken természetesen minden szervezési munkát megbeszéltek és kiosztották a szerepeket. A „brigád” kötelekebe csak olyan embereket vettek fel, akik letették az esküt, hogy minden „belső és külső” ellenséggel szemben felveszik a harcot. Külön esküt vettek ki a brigádtagoktól, hogy viasszerzik Magyarország integritását.

„Jó barátok köre.”

Amikor azután a nemzetvédelmi osztagokat fősorlatlák, egy vendégloben gyűltek össze hetenkint a „brigád” tagjai és itt beszélték meg tevékenységüket. A rendőrségnek azt jelentették be, hogy a vendégloben a Jó barátok köre címen alakult társadalmi egyesület tartja üléseit, azonban a rendőrök megállapították, hogy a Jó barátok köre folytatása lett volna az Alföldi Brigádnak. Csongrádon különben katonai szervezeteket alakítottak és teljesen kiépítették a szervezést, hogy az adott jelre megkezdjék az előnyomulást és megdöntsék a kormány hatalmát. Kiss Jenő Gáborék egyébként november vége felé elmentek Kecskemétre Héjjas Ivánhoz, akinek kezébe vissza akarták adni megbízatásukat, Héjjas azonban ezt nem fogadta el, hanem további kitarásra buzdította őket.

A nyomozó rendőrök egyébként számos vallomás és sok tárgyi bizonyítékok alapján megállapították, hogy az egész szervezkedés a kormány erőszakos eltávolítására irányult és a fegyveres hatalomra jutása érdekében nem kíméltek volna semmiféle fegyveres erőszakot. A Héjjas-féle katonai diktatúrát egyébként a nyári vasutas sztrájk idejére tervezték, elérkezettnek is

látták az időt, azonban valami mégis megakadályozta „fölkelésüket”.

A szervezkedést egyébként még 1922. év végén kezdték meg, természetesen Héjjas Iván parancsára. Kiss Jenő már ekkor is igen gyakran járt a fővárosba és Kecskemétre utasításokért és parancsokért. A parancsok olyan bizalmas természetűek voltak, hogy ezeket Héjjas csak szóbelileg adta át Kiss Jenő Gábornak, aki, mint ismeretes, egyébként Kopinics szökését is elősegítette.

Elszámolási differenciák.

A parancsok vétele után Kiss irányította Szentéről az egész szervezés munkálatait. Eleinte szoros nekszus volt a szentesi és a csongrádi szervezetek között, azonban ez a kapocs bizonyos költségek elszámolásánál fölmerült differenciák miatt széjjelszakadt és a két szervezet egymástól különvált.

Szentesen mindössze hatvan embert tudtak beszervezni, de itt is megkövelettek az esküt és a feltétel nélküli engedelmességet. A szentesi szervezet is hetenkint tartotta titkos megbeszéléseit. A megbeszéléseken teljesen kész térképeket készítettek, amelyeken pontosan ki volt rajzolva a kerületi beosztás, sőt az egyes kerületeknek már meg is voltak a parancsnokai. Erre vonatkozólag is a budapesti központból kaptak Kissék újabb és újabb utasításokat.

Az egyes kinevezésekre vonatkozólag igen fontos iratok voltak Kiss Jenő lakásán, valamint irások voltak az egész szervezkedésről, Kiss Jenő ezeket azonban felsőbb utasításra elégette novemberben. Ezekről az iratokról Kiss Jenő nem volt hajlandó semmit sem elárulni, mint mondotta, erre esküje kötelezi. Hogy kinek esküdött fel, azt sem lehetett megállapítani.

A nemzetvédelmi osztagok feloszlása után Szentesen sem oszlottak el a „brigád” emberei, hanem rendszeres megbeszélésekre gyűltek össze bizonyos időnkint.

Állandóan fegyvereket sürgettek Héjjas Ivántól, mert mint mondták, anélkül semmit sem lehet kezdeni. Héjjas, mint vallják, ígért is nekik, míg aztán a sürgető levelekre november végén futárt küldött Csongrádra, hogy december első napjaiban nagy rakomány fegyvert és municiót fog küldeni, várják a szállítmányt a város határában. A jelzett éjszakán az egész társaság ki is vonult Csongrád határába, egész hajnalig várták Héjjas szállítmányát, azonban semmi sem érkezett. Ezután is állandóan sürgették Kissék a fegyvereket és Héjjas többször is ígért.

Héjjas utasítására ezután Kissék toborozni járták be az egész környéket, sőt később toborzó titkos összejeveteleket tartottak egész Csongrádmegyében.

Egy notesz és hat fegyver.

Kiss Jenő Gábornál nem csak házkutatást tartottak a detektívek, hanem természetesen alaposan meg is motozták. Ez alkalommal egy kis noteszt találtak nála, amelyben rendkívüli érdekességű adatok és följegyzések voltak. Ezekre vonatkozóan keresztkérdések alá vették Kissét, azonban semmiféle felvilágosítással nem akart szolgálni.

A mozgalom tulajdonképeni szervezője és szentesi irányítója Kiss Jenő, rendszeres fegyveres katonai gyakorlatokat tervezett, hogy emberei teljesen készen álljanak. Egy alkalommal a szentesi csendőröktől hat darab fegyvert szerzett Kiss Jenő és ezekkel három napig gyakorlatoztatta embereit, majd néhány nap múlva a fegyvereket visszaadta a csendőröknek. Hogy ez miképpen történhetett, arról a csendőrök sem tudtak felvilágosítást adni. Valószínű, hogy a „brigád” emberei közül valaki jó összeköttetésben állott a szentesi csendőrökkel.

A K. K. V.

Kiss Jenő Gábor vallatása alkalmával kijelentette, hogy ő nem hallotta sohasem az Alföldi Brigád elnevezést, erről csak a lapokból értesült. Természetesen ez nem bizonyult valóznak, azonban ennek kapcsán a rendőrök újabb érdekes adatokat állapítottak meg. Kiss ugyanis említést tett ekkor egy bizonyos K. K. V. nevű szervezetről és elmondotta, hogy ennek a szervezetnek kapcsán intézték a katonai szervezkedést. A K. K. V. központja a fővárosból küldötte az utasításokat és parancsokat. Kiss ezzel a szervezettel kapcsolatban neveket egyáltalán nem akart említeni.

A detektívek megállapították, hogy a K. K. V.